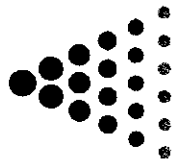

КРИБ

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН НА БЪЛГАРСКИ БИЗНЕС

Изх. № 112-00-112
София 14 юни 2017 год.

**Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Проект на ЗИД на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс,
№ 702-01-1, внесен от Министерския съвет на 05.06.2017 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,

От името на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България (КРИБ) бихме искали да изразим нашите коментари по Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ЗИД на ДОПК), сигнатурен № 702-01-1/05.06.2017 г.

Принципно подкрепяме предложените промени със следните бележки:

1. По §1 от ЗИД на ДОПК относно предложеното разширяване в обхвата на лицата и хипотезите, при които се ангажира отговорност на трето лице по реда на чл. 19 от ДОПК

Общи бележки

Следва да се посочи, че докато за предлаганите промени от § 2 до § 56, заедно със законопроекта са представени всички изискуеми съгласно Закона за нормативните актове документи – мотиви, частична предварителна оценка на въздействие, съгласуване от Министерство на правосъдието, че законопроектът не създава предпоставки за противоречие с разпоредбите на Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и практиката на ЕСПЧ, справка за съответствие с правото на Европейския съюз и справка за постъпилите предложения от обществените консултации, то за промените в § 1 от законопроекта са налични

единствено мотиви. За тази част няма частична предварителна оценка на въздействие, както и обществено обсъждане, доколкото тези промени не са били включени в законопроекта, публикуван на интернет страницата на Министерство на финансите, а са включени на по-късен етап от законодателния процес. Така, значими по своя характер промени, засягащи широк кръг от лица, са останали без да бъдат подложени на обсъждане.

Бележки по предлаганите промени

1. Чл. 19, ал. 1 и 2

С предлаганите промени се разширява кръгът от лицата, субсидиарната отговорност на които може да бъде ангажирана по реда на чл. 19 ДОПК за непогасени задължения на юридическите лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК.

В допълнение към лицата, по отношение на които и досега можеше да бъде ангажирана такава отговорност за непогасени задължения при недобросъвестно извършване на определените в ДОПК действия, в резултат от което имуществото на задълженото лице е намаляло и поради тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, вече са включени и лица, които по силата на нотариално заверено пълномощно от управителя на юридическото лице управляват цялостната му дейност.

Считаме, че са възможни проблеми при тълкуване съдържанието на пълномощното – кога то е за управление на цялостната дейност на предприятието и кога – не. Необходимо е изрично да се дефинира понятието „управляват цялостната му дейност“.

2. Чл. 19, ал. 3

В кръга от лицата, субсидиарната отговорност на които може да бъде ангажирана по реда на чл. 19 ДОПК за непогасени задължения на юридическите лица по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК се включват и мажоритарните съдружници или акционери, когато действията са извършени по тяхно решение, освен ако са гласували против.

Предлагаме да се уточни дефинитивно дали в обхвата на разпоредбата попадат мажоритарните съдружници или акционери, които не са присъствали при вземане на съответното решение или са присъствали, но са гласували с въздържал се.

3. Чл. 19, ал. 7

Липсва определение за „скрито съучастие“, което е предпоставка за проблеми при прилагане на нормата.

4. Чл. 19, ал. 10

Така дефинирана разпоредбата означава, че в обхвата на този контрол се включват и проверките по чл. 110 ДОПК, които пък, по аргумент от чл. 110, ал. 3 ДОПК са за установяване само на факти и обстоятелства, а не за определяне на задължения. Ако текста се запази в този му вид е необходимо да се усъвършенства уредбата на проверките по чл. 110 ДОПК, като ясно се дефинира кога започва и завършва проверката.

Определение за недобросъвестност е дадено и в чл. 19, ал. 5. Необходимо е да се уточни как се съотнасят двете определения и кое има предимство.

В определението за недобросъвестност са пропуснати лицата по чл. 19, ал. 6.

II. По §37 относно кръга от предоставящи информация предприятия по чл. 143х

ЗИД на ДОПК въвежда в българското законодателство разпоредбите на Директива 2016/881/ЕС. Съгласно тях „многонационална група от предприятия“ (МГП), която има общи консолидирани приходи в размер над 1 466 872 500 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година, както е отразено в нейните консолидирани финансови отчети трябва да изготви и подаде отчет по държави.

Същевременно ЗИД на ДОПК предвижда и задължение да се изготви и подаде отчет по държави в случаите, когато крайното предприятие майка на МГП е българско местно лице за данъчни цели и сумата на приходите на групата съгласно годишните финансови отчети на консолидирана основа надвишава 100 мил. лева. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година (чл. 143х, ал. 5).

Според нас тази разпоредба трябва да отпадне, защото с нея се въвежда допълнителна административна тежест за бизнеса, което противоречи на принципите на Директива 2016/881/ЕС.

Съгласно т. 17 от Преамбюла на Директива 2016/881 „При изпълнението на настоящата директива държавите членки следва да използват окончателния доклад от 2015 г. по мярка 13 от проекта на ОИСП/Г-20 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, който беше разработен от ОИСП, като средство за онагледяване или тълкуване на настоящата директива,“

Съгласно точка 53 от доклада споменат в горния параграф, „се смята, че прагът от 750 мил. евро ще освободи приблизително между 85 – 90% от МГП от задължението да подават отчет по държави, но такъв ще трябва да се подаде от МГП реализиращи около 90% от корпоративния оборот. Така предвидения праг представлява подходящ баланс между административни задължения и полза за данъчната администрация.“

С оглед на горното, въвеждането на праг за изготвяне и подаване на отчет по държави (в случаите, когато крайното предприятие майка на МГП е българско местно лице за данъчни цели) който е близо 15 пъти по-нисък от сметения за оптимален, не представлява подходящ баланс между административни задължения и полза за данъчната администрация и поради това противоречи на принципите на Директива 2016/881/ЕС.

На практика предложените текстове поставят дружествата, за които крайното предприятие - майка е дружество, регистрирано в България, в неблагоприятна позиция спрямо подобните на тях предприятия от ЕС чрез налагане на допълнителна административна тежест с неясен ефект и практически значително влошават конкурентната среда.

Самото залагане на различни критерии към предприятията, подлежащи на отчитане съгласно ЕС и местното законодателство, създава сериозен конкурентен дисбаланс – в

пълно противоречие с предварително изтъкнатите мотиви към законопроекта за подобряване на конкурентната среда.

Разликата в праговете за задължените лица в България и ЕС е близо 15 пъти – тоест една българска група следва да спазва изисквания и да полага административни усилия за съответствие с правила, които почти петнадесеткратно по-голяма група предприятия от ЕС не следва да спазва. Неспазването на тези правила същевременно се наказва с изключително сериозни административни санкции съгласно местното законодателство.

Освен нарушаването на конкурентоспособността на българските предприятия чрез налагането на допълнително административно бреме, предложените промени не предполагат и безусловен положителен ефект. Напротив, ползите за фиска остават неясни.

Съгласно законопроекта и Директивата, събираните от българската приходна администрация данни няма да бъдат предмет на автоматичен обмен, освен ако консолидираните обороти не надхвърлят изискуемия съгласно Директивата праг от 1 466 872 500 лв.

Респективно, българските дружества, които не попадат в кръга на задължените лица за подаване на отчети по държави съгласно Директивата, но попадат в кръга на задължените лица съгласно местното законодателство, ще следва да предоставят на администрацията данни, които не се изискват и няма да бъдат използвани от чуждестранните данъчни администрации. Тоест събраните от горния кръг компании данни няма да имат абсолютно никакъв ефект върху чуждестранните данъчни администрации и евентуален положителен ефект може да се търси единствено за целите на българския фиск. Ползите за българската данъчна администрация са неясни.

От една страна, въпросните данни в обобщен вид са публично достъпни (доколкото всички предприятия-майки, регистрирани в България, са задължени да публикуват одитирани индивидуални и консолидирани годишни финансови отчети в Търговския регистър).

От друга страна, към Националната агенция за приходите има специално създадена териториална дирекция „Големи данъкоплатци и осигурители“, която осъществява ефективен и задълбочен текущ и периодичен контрол по спазването на местното законодателство.

Нашето очакване е, че в резултат на предложените промени, българската приходна администрация също ще губи ресурс да получава и обработва данни, които няма да споделя с други администрации и от които практически няма полза, доколкото при желание има по-ефективни механизми за ограничаване на рисковете от нерегламентирано избягване на данъчно облагане.

Освен посочените по-горе практически аргументи, бихме желали да изтъкнем и разбирането си, че доколкото данъчната тежест в България е относително ниска спрямо тази в другите държави-членки на ЕС, българските предприятия нямат икономическа полза да изнасят печалби в чужбина с цел понижаване на общите си разходи за данъци. Единственото изключение са доходи, които биха се облагали в офшорни зони, но този тип трансгранични трансакции на много стриктно регулирани в българското данъчно

законодателство и въвеждането на отчет по държави не би имало никакъв допълнителен положителен ефект за идентифицирането им.

Горните аргументи ясно демонстрират негативното отражение, което приемането на предложените промени би имало върху българския бизнес, реализиращ обороти между 100 000 000 лв. и 1 466 872 500 лв.

III. По §48 относно имуществените санкции при неизпълнение на задължение за предоставяне на отчети по държави, предвидени в чл. 278а

Според нас санкциите, в настоящите им размери са непропорционални на съответните нарушения, особено в сравнение с размерите на санкции предвидени в други нормативни актове, и следва да бъдат намалени. Съгласно чл.25а от Директива 2016/881/ЕС санкциите следва да бъдат „...ефективни, пропорционални и възпиращи.“. Предвидените размери на санкции по чл. 278а ДОПК не отговарят на тези изисквания.

IV. По §60 относно изменения и допълнения на Закона за ограничаване на плащанията в брой

Със законопроекта се предлага постепенно, в рамките на 2 години, допустимите плащания в брой да се намалят до 1000 лв., като границата за плащане в брой рязко да бъде свалена на 5000 лв., считано от 1 август 2017 г.

Обръщаме внимание, че предлаганото намаление на ограничението за извършване на плащанията в брой би могло да доведе до допълнителни административни затруднения и повишаване на разходите на малкия бизнес. Те са свързани най-вече със сериозните по размер банкови такси за поддържане на банкова сметка и безкасови разплащания, както и ненапълно развитата инфраструктура за безкасови плащания в страната.

В състояние сме да представим множество конкретни примери за затруднения, напр. открита банкова сметка за получаване на обезщетение по болест от НОИ, която поради забавяне на плащането е закрыта, тъй като са се натрупали банкови такси, и съответно лицето трябва да си открие нова сметка, или сделки с имущество, извършвани от възрастни хора без опит в банкирането, и т.н.

Принципно подкрепяме намаляване на праговете за плащания в брой като средство за борба със сивата икономика, но възразяваме срещу предложени автоматизъм на намаляване на стойностните прагове.

Предлагаме предвиденото намаление на прага до 5000 лв. да се запази за период от поне година, да се измери ефекта и след това да се обсъжда по-нататъшно намаляване.

С уважение,

Евгений Иванов
Изп. Директор и член на Управителния съвет

